

Sbírka soudních rozhodnutí

USNESENÍ TRIBUNÁLU (kasačního senátu)

28. května 2013*

„Řízení — Určení výše nákladů řízení — Odměna advokáta — Zastoupení orgánu advokátem —
Nahraditelné náklady řízení“

Ve věci T-278/07 P-DEP,

Luigi Marcuccio, s bydlištěm v Tricase (Itálie), zastoupený G. Cipressou, advokátem,

navrhovatel,

proti

Evropské komisi, zastoupené J. Currалlem, C. Berardis-Kayser a G. Gattinarou, jako zmocněnci,

odpůrkyni,

jejímž předmětem je návrh na určení výše nákladů řízení v návaznosti na rozsudek Tribunálu ze dne 20. října 2008, Marcuccio v. Komise (T-278/07 P, Sb. VS s. I-B-1-59 a II-B-1-407),

TRIBUNÁL (kasační senát),

ve složení M. Jaeger, předseda, N.J. Forwood (zpravodaj), I. Pelikánová, A. Dittrich a L. Truchot, soudci,

vedoucí soudní kanceláře: E. Coulon,

vydává toto

Usnesení

Skutkový stav, řízení a návrhová žádání účastníků řízení

- 1 Návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 18. července 2007 Luigi Marcuccio podal, v souladu s článkem 9 přílohy I statutu Soudního dvora Evropské unie, kasační opravný prostředek směřující ke zrušení usnesení Soudu pro veřejnou službu Evropské unie (prvního senátu) ze dne 11. května 2007, Marcuccio v. Komise (F-2/06, Sb. VS s. I-A-1-137 a II-A-1-749), kterým uvedený soud odmítl jako zjevně nepřipustnou jeho žalobu na neplatnost rozhodnutí Komise Evropských společenství o zastavení řízení o přiznání dávek podle článku 73 služebního řádu úředníků Evropských společenství v souvislosti s úrazem, který navrhovatel utrpěl.

* Jednací jazyk: italština.

- 2 Rozsudkem ze dne 20. října 2008, Marcuccio v. Komise (T-278/08 P, Sb. rozh. VS, s. I-B-1-59 a II-B-1-407) Tribunál kasační opravný prostředek zamítl a uložil L. Marcuccimu povinnost nést vlastní náklady řízení, jakož i nahradit náklady vynaložené Komisí v rámci uvedeného řízení.
- 3 Dopisem ze dne 3. května 2011 zaslaným L. Marcuccimu a v kopii jeho advokátovi, mu Komise připomněla zejména skutečnost, že již jeho advokátovi v dopise ze dne 8. července 2010 oznámila seznam devíti rozsudků a usnesení, včetně výše uvedeného rozsudku ze dne 20. října 2008, Marcuccio v. Komise, ve kterých mu byla uložena náhrada nákladů řízení, jakož i částky vynaložené Komisí v každé věci. Částka požadovaná v projednávané věci dosahuje 4 500 eur, které byly uhrazeny advokátovi A. Dal Ferrovi na základě smlouvy o právní pomoci ze dne 25. září 2007. Dopisem ze dne 5. května 2011 zaslaným navrhovateli a jeho advokátovi v kopii opravila Komise překlep, který se týkal pouze údaje o celkové částce požadované po navrhovateli z titulu náhrady nákladů řízení ve 24 věcech, včetně projednávané věci.
- 4 Vzhledem k tomu, že mezi účastníky řízení nedošlo k dohodě o nahraditelných nákladech řízení, podala Komise na základě čl. 92 odst. 1 jednacího řádu Tribunálu podáním došlým kanceláři Tribunálu dne 20. července 2012 projednávaný návrh na určení výše nákladů řízení, ve kterém Tribunál vyzvala, aby stanovil výši nákladů řízení, které jí mají být nahrazeny ve věci, ve které byl vydán výše uvedený rozsudek ze dne 20. října 2008, Marcuccio v. Komise, na 4 500 eur a uložil L. Marcuccimu, aby nahradil náklady řízení, které vznikly v tomto řízení o určení výše nákladů řízení.
- 5 Luigi Marcuccio ve svém vyjádření předloženém dne 21. srpna 2012 navrhuje, aby Tribunál nařídil, aby mu byl oznámen návrh podaný Komisí a aby přílohy 7, 9 a 10 byly vyňaty ze spisu; aby Tribunál odmítl návrh na určení výše nákladů řízení jako nepřijatelný nebo, podřídně, aby stanovil výši nahraditelných nákladů řízení na 1 400 eur a uložil Komisi náhradu nákladů tohoto řízení, jakož i nákladů, které pro účely tohoto řízení zbytečně vynaložil Tribunál.
- 6 Tribunál na základě článku 14 jednacího řádu a na návrh kasačního senátu rozhodl o předání věci rozšířenému soudnímu kolegiu.

Právní otázky

K návrhu na oznámení návrhu na určení výše nákladů řízení

- 7 Tvrzení L. Marcuccia, podle kterého došlo k porušení zásady kontradiktornosti řízení z důvodu, že projednávaný návrh nebyl oznámen jemu osobně, ale jeho advokátovi G. Cipressovi je třeba bez dalšího odmítnout. V tomto ohledu je třeba připomenout, že ve svém kasačním opravném prostředku ve věci, ve které byl vydán výše uvedený rozsudek ze dne 20. října 2008, Marcuccio v. Komise, si L. Marcuccio v souladu s čl. 44 odst. 2 a čl. 138 odst. 1 jednacího řádu zvolil doručovací adresu u G. Cipressy, takže oznámením návrhu na určení výše nákladů řízení v téže věci uvedenému advokátovi došlo k platnému doručení podle článku 100 tohoto jednacího řádu. Vzhledem k tomu, že L. Marcuccio měl možnost podat svoje vyjádření v souladu s čl. 92 odst. 1 jednacího řádu – a ostatně tohoto práva i využil – byla zásada kontradiktornosti řízení v plném rozsahu dodržena. V důsledku toho je třeba zamítnout jeho návrh na to, aby mu byl oznámen návrh Komise.

K přípustnosti návrhu na určení výše nákladů řízení

- 8 Je třeba odmítnout též argumenty L. Marcuccia, které zpochybňují přípustnost projednávaného návrhu z důvodu, že dopisy z 3. a 5. května 2011 (viz bod 3 výše) mu nebyly doručeny, takže v době podání projednávaného návrhu neexistoval spor ohledně nahraditelných nákladů řízení ve smyslu čl. 92 odst. 1 jednacího řádu. I když je v tomto ohledu pravda, že Komise předložila důkaz o odeslání pouze u dopisu ze dne 5. května 2011, L. Marcuccio nepopírá, že G. Cipressa obdržel dopis ze dne 8. července

2010 ani že se tento dopis odvolával na věc, ve které byl podán projednávaný návrh, a uváděl částku 4 500 eur jako částku, která má být nahrazena z titulu nákladů řízení; nepopírá ani to, že s Komisí nedospěli k dohodě o výši nahraditelných nákladů řízení. Kromě toho L. Marcuccio netvrdí ani to, že Komisi oznámil, že mandát advokáta G. Cipressy, který ho v projednávané věci nyní zastupuje, se nevztahoval nebo se již nevztahoval, na následky výkonu rozsudku, ve kterém mu byla uložena náhrada nákladů řízení, nebo na případné řízení o určení výše nákladů řízení nebo to, že Komisi o těchto skutečnostech informoval G. Cipressa. Pokud jde o argument, podle kterého dopisy ze dne 3. a 5. května neobsahují důkazy umožňující posoudit opodstatněnost nároků Komise, postačí uvést, že žádné ustanovení jednacího řádu neukládá účastníku řízení povinnost doložit své nároky již ve fázi navázání kontaktu, která předchází podání návrhu na určení výše nákladů řízení. V tomto ohledu je zásada kontradiktornosti v plném rozsahu dodržena v řízení před Tribunálem podle čl. 92 odst. 1 téhož jednacího řádu. V důsledku toho s ohledem na skutkové okolnosti projednávané věci je nutné mít za to, že L. Marcuccio měl možnost zpochybnit částku požadovanou Komisí v rámci výkonu výše uvedeného rozsudku ze dne 20. října 2008, Marcuccio v. Komise, a dále že jeho jednání je rovnocenné sporu ve smyslu čl. 92 odst. 1 jednacího řádu.

- 9 Doba méně než dva roky, která uplynula mezi vyhlášením výše uvedeného rozsudku ze dne 20. října 2008, Marcuccio v. Komise, a zasláním dopisu ze dne 8. července 2010, kromě toho není nepřiměřená, jelikož za okolností, kdy Komise vede s navrhovatelem řadu sporů, rozumné vyřešení situace odůvodňuje, aby navrhovateli oznámila svoje nároky týkající se několika věcí, které byly do té doby ukončeny. Jak vyplývá z dopisu ze dne 3. května 2011 – pravdivost jeho obsahu L. Marcuccio nezpochybnil – dopis ze dne 8. července 2010 obsahoval žádosti o uhrazení nákladů řízení v devíti věcech, z nichž poslední byla ukončena dne 23. března 2010. Za těchto okolností by se L. Marcuccio v žádném případě nemohl důvodně domnívat, že se Komise vzdala svého práva vymáhat náklady řízení, které vynaložila. V důsledku toho je třeba odmítnout argumenty L. Marcuccia, podle kterých nebyl návrh Komise podán v přiměřené lhůtě. Vzhledem k tomu, že mezi účastníky řízení neexistuje dohoda o výši nahraditelných nákladů řízení, je třeba prohlásit návrh Komise za přípustný a stanovit výši nákladů řízení, které mají být Komisi nahrazeny ve věci, ve které byl vydán výše uvedený rozsudek ze dne 20. října 2008, Marcuccio v. Komise.

K opodstatněnosti návrhu na určení výše nákladů řízení

K nahraditelné povaze nákladů vynaložených Komisí

- 10 Podle čl. 91 písm. b) jednacího řádu se za nahraditelné náklady považují nutné výdaje vynaložené účastníky řízení v souvislosti s řízením, zejména výdaje na cestu a pobyt a odměny zmocněnců, poradců nebo advokátů.
- 11 Z tohoto ustanovení vyplývá, že nahraditelné náklady jsou omezeny na náklady vynaložené v souvislosti s řízením před Tribunálem a na náklady, jež byly pro tyto účely nezbytné (usnesení Tribunálu ze dne 23. března 2012, Kerstens v. Komise, T-498/09 P-DEP, bod 13).
- 12 Mimoto vzhledem k neexistenci ustanovení unijního práva, která by měla povahu sazebníku, musí Tribunál okolnosti věci posoudit volně s přihlédnutím k účelu a povaze sporu, k jeho významu z hlediska unijního práva, jakož i k obtížnosti věci, rozsahu práce, kterou si soudní řízení mohlo vyžádat od zúčastněných zmocněnců nebo poradců a k hospodářským zájmům, které spor pro účastníky řízení představoval (výše uvedené usnesení Kerstens v. Komise, bod 14).
- 13 Při stanovení výše nahraditelných nákladů řízení Tribunál zohlední všechny okolnosti věci až do okamžiku vyhlášení usnesení o určení výše nákladů řízení, a to včetně nezbytných nákladů souvisejících s řízením o určení výše nákladů řízení (výše uvedené usnesení Kerstens v. Komise, bod 15).

- 14 Jak vyplývá z čl. 19 prvního pododstavce statutu Soudního dvora, který se na Tribunál použije na základě čl. 53 prvního pododstavce uvedeného statutu, mohou v tomto ohledu unijní orgány využít pomoci advokáta. Odměna tohoto advokáta tak spadá do pojmu „nezbytné výdaje vynaložené v souvislosti s řízením“ (výše uvedené usnesení Kerstens v. Komise, bod 20), aniž je orgán povinen prokázat, že tato pomoc byla objektivně odůvodněna (v tomto smyslu viz usnesení Soudního dvora ze dne 31. ledna 2012, Komise v. Kallianos, C-323/06 P-DEP, body 10 a 11). I když tudíž skutečnost, že Komise využila dvou zmocněnců a externího advokáta, nemá vliv na potenciálně nahraditelnou povahu těchto nákladů řízení, jelikož neexistuje nic, co by jejich nahrazení v zásadě vylučovalo, může mít vliv na stanovení výše nákladů řízení vynaložených v souvislosti s řízením, které mají být v konečném důsledku nahrazeny (výše uvedené usnesení Kerstens v. Komise, bod 21). Pokud se tedy žalovaný orgán v některých věcech rozhodne využít služeb advokáta, zatímco v jiných věcech jej zastupují jeho zmocněnci, nemůže se jednat o porušení zásady rovnosti zacházení mezi žalobci.
- 15 Jakékoliv jiné posouzení, které by právo orgánu vymáhat celou odměnu vyplacenou advokátovi nebo její část podmiňovalo prokázáním „objektivní“ potřeby využít jeho služby, by ve skutečnosti představovalo nepřímé omezení svobody zaručené čl. 19 prvním pododstavcem statutu Soudního dvora a pro unijní soudy by znamenalo povinnost nahradit svým posouzením posouzení orgánů a institucí, které zodpovídají za organizaci svých útvarů. Tento úkol však není slučitelný s čl. 19 prvním pododstavcem statutu Soudního dvora ani s vnitřní organizační pravomocí, kterou mají unijní orgány a instituce při vedení svých věcí před unijními soudy. Naproti tomu zohlednění účasti jednoho nebo více zmocněnců vedle dotyčného advokáta je v souladu s posuzovací pravomocí, která unijnímu soudu přísluší v rámci řízení o určení výše nákladů řízení podle čl. 91 písm. b) jednacího řádu (viz body 10 až 12 výše).

K výši nahraditelných nákladů řízení

- 16 Za účelem posouzení nezbytnosti výdajů skutečně vynaložených pro účely řízení na základě kritérií uvedených v bodě 12 výše musí návrhatel poskytnout přesné údaje (v tomto smyslu viz usnesení Soudního dvora ze dne 17. února 2004, DAI v. ARAP a další, C-321/99 P-DEP, nezveřejněné ve Sbírce rozhodnutí, bod 23, a ze dne 20. května 2010, Tetra Laval v. Komise, C-12/03 P-DEP a C-13/03 P-DEP, nezveřejněné ve Sbírce rozhodnutí, bod 65). I když neposkytnutí těchto informací nebrání Tribunálu v tom, aby na základě spravedlivého posouzení stanovil výši nahraditelných nákladů řízení, staví jej do situace, ve které nevyhnutelně musí požadavky návrhatele posoudit striktně (viz usnesení Tribunálu ze dne 24. října 2011, Marcuccio v. Komise, T-176/06 DEP II, nezveřejněné ve Sbírce rozhodnutí, bod 27 a citovaná judikatura).
- 17 V projednávané věci, pokud jde zaprvé o rozsah práce, kterou si sporné řízení mohlo vyžádat od Komise, je třeba zohlednit skutečnost, že kasační opravný prostředek, který L. Marcuccio podal, obsahoval šest důvodů založených zaprvé na zkreslení a nesprávném výkladu skutkového stavu, zadruhé na absolutním nedostatku odůvodnění, zatřetí na nesprávném použití pojmu „akt nepříznivě zasahující do právního postavení“, začtvrté na opominutí rozhodnout o zásadním aspektu sporu a na porušení povinnosti *clare loqui*, zapáté na porušení zásady *ei incumbit probatio qui dicit et non qui negat* a zašesté na procesních vadách, kterými bylo stíženo řízení u Soudu pro veřejnou službu. Vzhledem k výše uvedenému z toho vyplývá, že vzniklé pracovní zatížení mohlo být vyšší než to, které bylo možné očekávat vzhledem k vlastnostem věci.
- 18 Zadruhé, pokud jde o předmět, povahu a hospodářský význam sporu, je třeba uvést, že tyto důvody kasačního opravného prostředku směřovaly proti usnesení Soudu pro veřejnou službu, kterým byl jako nepřípustný odmítnut návrh na zrušení údajného rozhodnutí Komise zastavit řízení o přiznání dávek podle článku 73 služebního řádu úředníků Evropských společenství. Tyto důvody zpochybnilo posouzení Soudu pro veřejnou službu v řadě aspektů, ke kterým Komise musela zaujmout stanovisko, což učinila v rámci své odpovědi.

- 19 Zatřetí, pokud jde o význam sporu z hlediska unijního práva, jakož i obtížnost věci, z výše uvedených kritérií vyplývá, že nebyly obzvláště výrazné.
- 20 Komise v projednávané věci požaduje částku 4 500 eur, která odpovídá paušální částce sjednané s jejím externím advokátem. Úvodem je třeba připomenout, že unijní soud je oprávněn nikoliv určovat odměny, které mají účastníci řízení zaplatit vlastním advokátům, nýbrž určit výši, ve které lze náhradu těchto odměn žádat po účastníkovi řízení, kterému byla uložena náhrada nákladů řízení (viz usnesení Soudního dvora ze dne 10. září 2009, C. A. S. v. Komise, C-204/07 P-DEP, nezveřejněné ve Sbírce rozhodnutí, bod 13 a citovaná judikatura; viz usnesení Tribunálu ze dne 13. února 2008, Verizon Business Global v. Komise, T-310/00 DEP, nezveřejněné ve Sbírce rozhodnutí, bod 29, a ze dne 31. března 2011, Tetra Laval v. Komise, T-5/02 DEP a T-80/02 DEP, nezveřejněná ve Sbírce rozhodnutí, bod 55 a citovaná judikatura). V témže smyslu nemá paušální povaha odměny vliv na posouzení částky vymahatelné z titulu náhrady nákladů řízení Tribunálem, jelikož soud se opírá o ustálená kritéria stanovená judikaturou a o přesné údaje, které mu musí poskytnout účastníci řízení. I když neposkytnutí takových informací nebrání Tribunálu v tom, aby na základě spravedlivého posouzení stanovil výši nahraditelných nákladů řízení, dostává se tím do situace, ve které nevyhnutelně musí požadavky navrhovatele posoudit striktně, jak bylo uvedeno výše v bodě 16.
- 21 Komise v tomto ohledu uvádí, že její externí advokát *ex post* odhaduje celkový počet odpracovaných hodin na 17 hodin fakturovaných hodinovou sazbou ve výši 250 eur; uvedené hodiny zahrnují především analýzu napadeného usnesení a kasačního opravného prostředku, rešerši judikatury a vypracování kasační odpovědi, jakož i komunikaci se zaměstnanci Komise s cílem dokončit spis. Komise též uvádí, že její externí advokát odhaduje výši administrativních výdajů spojených s dotyčnou věcí na 250 eur.
- 22 S ohledem na analýzu relevantních kritérií pro stanovení výše nahraditelných nákladů řízení se jeví, že počet hodin, které externí advokát Komise odpracoval, jakož i jeho hodinová sazba jsou přiměřené. Pokud jde o výdaje advokáta, je nutno konstatovat, že na podporu výčtu administrativních výdajů vynaložených advokátem nebyl předložen žádný listinný důkaz. Nepoměr mezi údaji souvisejícími s výdaji a jejich odhadovanou výší však předložení takového důkazu právě vyžadoval. V důsledku toho bude výše nahraditelných nákladů řízení v souladu s judikaturou připomenutou v bodě 20 výše správně posouzena jejich stanovením v celkové částce 4 300 eur, která zohledňuje všechny okolnosti věci až do dne přijetí tohoto usnesení.
- 23 Vzhledem k tomu, že tento závěr není založen na přílohách 7, 9 a 10 k návrhu na určení výše nákladů řízení, není namístě vyhovět návrhu L. Marcuccia na jejich vynětí ze spisu. Jelikož jednání Komise v tomto řízení kromě toho nezpůsobilo Tribunálu náklady, kterým by bylo možné se vyhnout, není namístě vyhovět návrhu L. Marcuccia směřujícímu k tomu, aby Komisi bylo uloženo nahradit Tribunálu ať již jakoukoli částku.

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (kasační senát)

rozhodl takto:

Celková částka nákladů řízení, kterou Luigi Marcuccio nahradí Evropské komisi, se stanoví na 4 300 eur.

V Lucemburku dne 28. května 2013.

Vedoucí soudní kanceláře
E. Coulon

Předseda
M. Jaeger